

מסרים לכלל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

'אדם כי יקריב מכס' (א' ב')

פירוש מופלא על פסוק זה מצאנו בפירוש 'אור החיים' על התורה.
'אדם כי יקריב מכס' – מלשון קירוב רחוקים, וכלשונו הזהב: 'להשתדל לקרב לבבות עם בני ישראל לאביהם שבשמים'. ומי שעושה כך, הוא ראוי להיקרא בתואר 'אדם'. 'אדם' כזה כותב האור החיים, לא צריך להביא לא נדר ולא נדבה, וגם לא תהיה מציאות שיצטרך להביא חטאת ואשם, שהרי אמרו חז"ל (יומא פ"ז ע"א) 'כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו'. בתחילת דבריו מציין האור החיים עד כמה מקפיד הקדוש ברוך הוא על כך שבניו נבדלים ומרוחקים מן השכינה: 'והאדון ברוך הוא (הקב"ה) יקפיד כביכול על הדבר, ויתאווה לקרב אותם אליו, וציווה להוכיח לכל הרחוק ולקרב ליבו'.

והנה דרכים רבות יש לקירוב רחוקים, וכידוע לכל מי שמתעסק בכך. אבל נדמה שבתקופה בה אנו חיים אין זו המשימה הקשה ביותר, שכן אלו שנמצאים מעבר לגדר, בצידו השני של המתרס, ולא זכו עדיין להתחמם באורו של בית המדרש, יודעים יותר טוב מאתנו עד כמה כדאי להם להתקרב... מעשה מופלא אירע עם תלמידי כתה אחת בתלמוד תורה 'אוהל תורה' ברמת אלחנן, שיצאו עם המלמד שלהם לטיול קצר בתקופת האביב. נעצרה לידם מכונית פאר ומתוכה יצא נהג רחוק מתורה ומצוות וביקש שילמדו תורה לרפואת אחיו. הילדים הביעו את רצונם לעשות זאת, והנהג שדמעות עמדו בעיניו הוציא פתק קטן מכיסו ורשם עליו את שם אחיו ושם אמו, והוסיף גם את שם המשפחה. דמו של המלמד קפא. האיש השתייך למשפחה העומדת בראש כנופיה של פושעים מפורסמים. למרות הכל הילדים קיימו את ההבטחה ולמדו לרפואת החולה. לאחר מספר שבועות פגשו את אותו יהודי שספר להם על החלמתו הניסית של אחיו, ועל כך שאחיו התרגש מאוד כשסיפר לו שילדי תלמוד תורה למדו לרפואתו. 'כבר באותו יום שהשתחרר מבית החולים ניגש אחי לרב בשכונתו ובקש ממנו שיסדר לו חברותא ללימודי יהדות. כיום הוא נמצא בשלבים מתקדמים של חזרה בתשובה...' סיים את דבריו...

(עלינו לשבח)

פינת חזלכח

הכשרת אופן הכשרת המטבח ומכשיריו

מקרה: שטיפה והדחה. # לא לשכוח לנקות את הגומי שאוטם את הדלתות.

מיקרוגל ללא השחמה: (רצוי לא להשתמש בו בפסח)

ניקיון יסודי מלכלוך ושומן # להרתיח בתוכו כוס מים עם סבון # לארוז את המזון שמכניסים לתוכו בפסח בקופסה סגורה היטב. מיקרוגל עם השחמה דינו כתנור רגיל.

כיריים גז: כפתורי הפעלה: ניקיון יסודי. (אפשר להטביל אותם בכלור או מי סבון). מכסה הכיריים: ניקיון יסודי, לשפוף מים רותחים מהקומקום, רצוי לצפות בנייר אלומיניום. מבערים: ניקיון יסודי, לשפוף עליהם מים רותחים, להדליק עד שיישרף החמץ שבחורים. חצובות: ניקיון יסודי # לשפוף עליהם מים רותחים # יש מצריכים ליבון קל # רצוי לצפות בנייר אלומיניום. (אפשר לקנות מבערים וחצובות מיוחדים לפסח).

כיריים הלוגן: לספרדים: שטיפה והדחה. לאשכנזים: # לנקות היטב. # לא משתמשים בהם 24 שעות. # מדליקים את כל גופי החימום עד שייגיעו לטמפרטורה המרבית. # שופכים מים רותחים על המקומות שלא מתחממים כשמבעירים את הכיריים. (רצוי שלוש פעמים).

קולט אדים: לנקות היטב משומנים, לפרק אותו לחלקים (כשניתן) ולנקות אותו היטב מבפנים # לצפות בנייר אלומיניום כפול # אין להשתמש בו בפסח.

תנור אפיה ומיקרוגל עם השחמה: (רצוי לא להשתמש בו בפסח, אשכנזים לא מכשירים תנור אפיה). לא משתמשים בו לפחות 24 שעות לפני ההכשרה # מנקים אותו ניקיון יסודי מכל שומן לכלוך וחמץ # להפעיל למשך שעה שלימה בחום הגבוה ביותר, בתנור עם ניקוי עצמי- הפעלת תכנית הניקוי העצמי

לרפואת מלאכי בן יהונתן

איך משוחחים עם מורה כששומעים עליו תלונה?

- א: המחנך יעריך אם תדברו אתו ישירות על מה שמפריע לכם. אף אחד, לא אוהב שמדברים עליו 'מאחרי הגב', זה פוגע!
- ב: אל תתייחסו לסיפור ששמעתם מהילדים כאמת מוחלטת! תתייחסו אל הנאמר בעירבון מוגבל. אמרו לילד: 'אנו נבדוק ונשמע מה יש למחנך לומר'. הרי למטבע יש שני צדדים.
- ג: התקשרו כשאתם רגועים! אתם יכולים להרוס לילד שלכם אם תכעסו ותעליבו.
- ד: לפני השיחה תשאלו את המורה אם נוח לו לשוחח עכשיו. צריך לזכור שלמורה יש מעגלי חיים נוספים חוץ מבית הספר.
- ה: לפני הביקורת החמיאו על מה שאפשר. זה יוריד את המתח והמורה יבין שאתם לא בעמדה של התקפה.
- ו: אל תספרו את מה שהילד סיפר לכם, אמרו למורה: הייתי שמח לשמוע את גירסת המורה'. על מה שקרה היום בשיעור.
- ז: הגיעו למסקנות, אל תשכחו להודות למורה על ההקשבה ושיתוף הפעולה, ואם יש צורך סכמו על המשך קשר.
- זכרו: כשילד רואה שיתוף פעולה פורה בין ההורה למורה, זה מגביר לו את המוטיבציה להצליח ולהתנהג כשורה.**

בהצלחה ושבת שלום, שושנה

לזיווג הגון

נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברם / ידידה בת בתיה
שמואל בן עליזה / אודליה יונה בת מרים/טל בן בתיה

סיפור לשבת

הטבק והארנק

רבי אליהו-חיים מייזל, רבה של לודז', היה שקוע בסוגיה תלמודית, כשהקיש שמשו על דלת חדרו. "יהודי מבקש להכניס אל רבנו", אמר. "הכניסהו", באה התשובה. היהודי שפגש את רבנו, נרעש ונרגש, בלב שבור גולל את ספורו. סוחר הוא בענף ההלבשה. הבקר אמור היה לעזוב את לודז', כשפל כספו בארנקו. הוא עזב את המלון וצעד לתחנת הרכבת. כשהושיט את ידו לכיס מעילו כדי לטל את ארנקו, הפיס היה ריק. זעה קרה פסחה את כל גופו. פתאום שם-לב שגם שעונו היקר אינו ענוד על ידו. עתה נזכר, כי בערב הניח את הארנק והשעונו מתחת לכרית בחדרו שבמלון, וכנראה שכח להוציאם. במהירות אץ-רץ אל המלון. כל עתידו הפלפלי מנח בתוך הארנק השכוח. "מדוע חזרת?", שאל בעל המלון. הוא חש נימה צוננת בשאלתו, דבר שעורר מיד את חשדו. הוא השיב שפגש את הארנק ואת שעונו בחדר. "או, למזלך עדין לא הכנסנו אורח חדש לחדר והכל נותר בו כפי שהיה", אמר בעל המלון בחיך חמצמץ. כשנפתחה דלת החדר, הבחין הסוחר כי מישהו כבר הסתובב בחדר, ואכן, חשדו התאמת: הארנק והשעונו לא היו מתחת לכרית. "בנדאות, הדברים אבדו או נגנבו ממך באחד מבקוריך בשוק", אמר בעל המלון כמשפתף בצערו... אבל הסוחר ידע בבטחה כי את כספו ושעונו הותיר מתחת לכרית, ואם אכן טרם הכניס לחדר אורח זר, הרי שבעל המלון הוא שנטל את רכושו. גם התנהגותו של האיש ודבוריו חזקו בו תחושה זו. זהו הספור שספר לפני רבי אליהו-חיים. הוא נראה חסר-אונים. "אני יודע שאין לי שום הוכחות שבאמצעותן אוכל להשיב את כספיי", אמר בקול רועד, "אך אולי בעזרת חכמתו הנודעת של הרב יחזר לי רכושיי". רבי אליהו-חיים נראה היה מהרהר. הוא הורה לשמשו להזמין את בעל המלון. על הסוחר צנה להמתין בחדר הסמוך. "קראתיך אלי בענין תביעתו של פלוני נגדך", פנה רבי אליהו-חיים לבעל המלון שהתייצב לפניו. היתה זו תביעה ישנה, שכבר נדונה לפניו, ושבעל המלון בקש שהיה כדי להרהר בדברים ולבודקם. האיש החל להרצות את גרסתו מראשיתה. רבי אליהו-חיים האזין לדבריו בסבלנות, שאל שאלות ובקש הבהרות. "יש לך אולי טבק?", שאל את בעל המלון, זה מהר לשלף מכיסו את קפסת הטבק המכוספת שלו והגישה לרב. הרב קם ממקומו והחל פוסע אנה ואנה, כשהוא מאזין להמשך דבריו של האיש ומריח מדי פעם מן הטבק שבידו. "המתן לי רגע", אמר פתאום ויצא מחדרו. הוא קרא לשמשו וצנה עליו בלחש לגשת אל המלון ולומר לאשת בעל-הבית, שבעלה מבקש את הארנק והשעונו שהשאיר האורח בחדרו. לראיה הורה לשמש להציג לפניו את קפסת הטבק של בעלה. "רק עשה זאת בזריזות", בקש וחזר לשיתו עם בעל המלון. לא חלפה שעה קלה והשמש חזר והשלהל בידו. הרב יצא אליו ונטל מידו את קפסת הטבק. הוא הוסיף להאזין מעט לדברי האיש ואחר פטר אותו לביתו כשהוא משיב לו את קפסת הטבק. הסוחר שהמתין בחדר הסמוך העסיק באותה שעה את מוחו במציאת הקשר בין ענינו האישי לבין אותה תביעה ישנה שעליה שוחחו הרב ובעל המלון. כשנקרא להכניס אל חדרו של הרב – נעתקה נשימתו. סבור היה כי עיניו מתעתעות בו. על השלחן שלפניו היו מנחים ארנקו ושעונו. "קח בחזרה את חפצייך", אמר לו רבי אליהו-חיים בחיך, "ואם תרצה לדעת איך הגיעו לכאן, שאל את השמש; הוא כבר יספר לך".

("תורתך שעשועי") שבת שלום!